

Отримано: 15 листопада 2025 р.

Прорецензовано: 10 грудня 2025 р.

Прийнято до друку: 15 грудня 2025 р.

email: inna.kovalchuk@oa.edu.ua

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-2557-8162>

email: orest.matsiievskiy@oa.edu.ua

DOI: [http://doi.org/10.25264/2519-2558-2025-28\(96\)-16-20](http://doi.org/10.25264/2519-2558-2025-28(96)-16-20)

Ковальчук І. В., Мацієвський О. Ю. Прагматичні стратегії висвітлення російсько-української війни в американських медіа: когнітивно-дискурсивний підхід. *Наукові записки Національного університету «Острозька академія»* : серія «Філологія». Острог : Вид-во НаУОА, 2025. Вип. 28(96). С. 16–20.

УДК: 811

Ковальчук Інна В'ячеславівна,
кандидат психологічних наук, доцент,
Національний університет «Острозька академія»
Мацієвський Оrest Юрійович,
магістр,
Національний університет Острозька академія

ПРАГМАТИЧНІ СТРАТЕГІЇ ВИСВІТЛЕННЯ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ В АМЕРИКАНСЬКИХ МЕДІА: КОГНІТИВНО-ДИСКУРСИВНИЙ ПІДХІД

У статті аналізуються прагматичні стратегії репрезентації російсько-української війни в американських медіа (*The New York Times*, *The Washington Post*) у межах когнітивно-дискурсивного підходу. Актуальність дослідження зумовлена потребою виявити мовні механізми впливу, що формують інтерпретаційні моделі воєнного конфлікту у глобальному інформаційному просторі. Мета статті – визначити та систематизувати прагматичні стратегії медіадискурсу США й окреслити їхню роль у конструюванні образу війни. Методологія поєднує когнітивно-дискурсивний, критичний дискурс-аналіз і контент-аналіз. У центрі уваги – оцінна лексика, модальність, евіденційність, метафора та фреймінг. Аналіз засвідчує, що американські ЗМІ послідовно вибудовують картину війни через поєднання емоційно-оцінних і когнітивних стратегій, спрямованих на легітимацію підтримки України та представлення Росії як загрози міжнародній безпеці. Динаміка риторики 2022–2025 рр. демонструє перехід від початкового шоку до стратегічного осмислення та усталених дискурсивних рамок. Результати поглиблюють розуміння прагматичних механізмів сучасного медіадискурсу й відкривають перспективи подальших досліджень у когнітивній лінгвістиці та медіалінгвістиці.

Ключові слова: прагматичні стратегії, когнітивно-дискурсивний підхід, американські медіа, *The New York Times*, *The Washington Post*, російсько-українська війна, критичний дискурс-аналіз, контент-аналіз, оцінна лексика, модальність, евіденційність, метафора, фреймінг, риторичні моделі, медіадискурс.

Inna Kovalchuk,
PhD in Psychological Sciences, Associate Professor,
The National University of Ostroh Academy
Orest Matsiievskiy,
Master's Degree,
National University of Ostroh Academy

PRAGMATIC STRATEGIES FOR COVERING THE RUSSIAN-UKRAINIAN WAR IN THE AMERICAN MEDIA: A COGNITIVE-DISCURSIVE APPROACH

The article analyzes pragmatic strategies of representing the Russian-Ukrainian war in American media (*The New York Times*, *The Washington Post*) within the framework of a cognitive-discursive approach. The relevance of the study is determined by the need to identify linguistic mechanisms of influence that shape interpretive models of military conflict in the global information space. The purpose of the article is to identify and systematize the pragmatic strategies of US media discourse and outline their role in constructing the image of war. The methodology combines cognitive-discursive, critical discourse analysis, and content analysis. The focus is on evaluative vocabulary, modality, evidentiality, metaphor, and framing. The analysis shows that the US media consistently constructs a picture of war through a combination of emotional-evaluative and cognitive strategies aimed at legitimizing support for Ukraine and presenting Russia as a threat to international security. The dynamics of rhetoric in 2022–2025 demonstrate a transition from initial shock to strategic reflection and established discursive frameworks. The results deepen our understanding of the pragmatic mechanisms of contemporary media discourse and open up prospects for further research in cognitive linguistics and media linguistics.

Keywords: pragmatic strategies, cognitive-discursive approach, American media, *The New York Times*, *The Washington Post*, Russian-Ukrainian war, critical discourse analysis, content analysis, evaluative vocabulary, modality, evidentiality, metaphor, framing, rhetorical models, media discourse.

Постановка проблеми. Медіадискурс як форма соціальної комунікації відіграє ключову роль у формуванні суспільної думки та ідеологічних наративів. В умовах сучасних інформаційних війн медіа виконують як і інформативну, так і інтерпретаційну функцію, сприяючи легітимації певних оцінок та рішень у контексті російсько-української війни американські медіа, зокрема *The New York Times* і *The Washington Post*, виступають посередниками у формуванні міжнародного бачення подій, визначаючи рамки їхньої інтерпретації та задаючи тон глобальним дискусіям.

Попри наявність досліджень, присвячених мовним практикам воєнного дискурсу (Кулик, 2010; Масенко, 2017; Селіванова, 2021), а також фундаментальних праць у сфері критичного дискурс-аналізу (Fairclough, 2003; van Dijk, 1998), когнітивної лінгвістики (Lakoff, 2004; Chilton, 2004) та теорії фреймінгу (Entman, 1993), недостатньо уваги приділено саме прагматичним стратегіям американських ЗМІ у висвітленні війни в Україні. Залишається відкритим питання, які мовні та риторичні засоби визначають інтерпретаційні рамки цього конфлікту, як вони змінюються упродовж різних етапів війни та які когнітивно-дискурсивні механізми забезпечують їхню ефективність.

Отже, проблема потребує комплексного аналізу, що поєднує методи когнітивної лінгвістики, прагмалінгвістики, критичного дискурс-аналізу та контент-аналізу. Такий підхід дозволяє з'ясувати, як саме мова американських медіа не лише відображає, а й активно конструює соціально значущі події, формуючи міжнародний порядок денний і впливаючи на суспільні уявлення про війну.

Актуальність теми. Сучасна війна відбувається не лише на полі бою, а й у сфері інформаційної комунікації, де медіа формують глобальні уявлення про події та впливають на міжнародний порядок денний (Кулик, 2010; Fairclough, 2003). В умовах воєнних конфліктів засоби масової інформації стають не лише каналом передачі фактів, а й інструментом дискурсивного моделювання реальності, що визначає суспільні настрої та ідеологічні наративи (Масенко, 2017; van Dijk, 1998). Американські ЗМІ, зокрема *The New York Times* і *The Washington Post*, відіграють провідну роль у конструюванні інтерпретаційної картини російсько-української війни, задаючи рамки її сприйняття світовою аудиторією та впливаючи на міжнародні дискусії (Entman, 1993; Lakoff, 2004).

Попри значний доробок у сфері критичного дискурс-аналізу (Fairclough, 2003; van Dijk, 1998), когнітивної лінгвістики (Lakoff, 2004; Chilton, 2004) та досліджень фреймінгу (Entman, 1993), бракує системних робіт, що поєднують ці підходи для аналізу саме американського медіадискурсу про війну в Україні. В українському науковому контексті (Кулик, 2010; Масенко, 2017; Селіванова, 2021) також окреслено важливість вивчення мовних стратегій у медіа, проте прагматичний аспект у міжнародному вимірі залишається недостатньо розробленим.

Отже, актуальність теми зумовлена потребою комплексного аналізу прагматичних стратегій у дискурсі провідних американських медіа, що дозволить глибше зрозуміти механізми формування глобальної інтерпретаційної рамки війни та сприятиме розвитку когнітивно-дискурсивних і медіалінгвістичних досліджень в Україні.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика медіадискурсу війни активно досліджується як в українській, так і в міжнародній науковій традиції. Вітчизняні науковці (Кулик, 2010; Масенко, 2017; Селіванова, 2021) наголошують на ролі мови у формуванні суспільної думки та ідеологічних наративів, підкреслюючи значення прагматичних стратегій у сучасному медіапросторі. Окремі дослідження зосереджуються на стилістично-прагматичних особливостях політичного дискурсу (Стеценко, 2021) та на комунікативно-прагматичних характеристиках військових неологізмів у медіа, що демонструє розширення спектра аналізу українського медіадискурсу.

У міжнародному контексті значний вплив мають класичні праці з критичного дискурс-аналізу (Fairclough, 2003; van Dijk, 1998), когнітивної лінгвістики та метафори (Lakoff, 2004; Chilton, 2004), а також теорії фреймінгу (Entman, 1993). Сучасні дослідження розвивають ці підходи: Kushneruk & Kurochkina (2020) застосовують когнітивно-дискурсивний метод до аналізу інформаційної війни, Shevchenko (2022) вивчає мультимодальні стратегії американських медіа у висвітленні війни, Onopiwu (2023) аналізує ідеологічні стереотипи у західному дискурсі про Україну, Huzen & Van den Bulck (2024) досліджують пропагандистські стратегії в американському медіадискурсі та їхній вплив на громадську думку.

Таким чином, сучасний стан досліджень засвідчує тенденцію до інтеграції когнітивних і прагматичних підходів у медіадискурсному аналізі, проте аспект стратегічної реалізації цих підходів у західному висвітленні війни в Україні залишається недостатньо розробленим.

Мета статті. Метою статті є виявлення та систематизація прагматичних стратегій, що застосовуються американськими медіа (*The New York Times*, *The Washington Post*) у висвітленні російсько-української війни, а також аналіз мовних і когнітивно-дискурсивних механізмів, які формують інтерпретаційні рамки конфлікту. Для досягнення цієї мети передбачено:

- визначити основні прагматичні засоби впливу (оцінна лексика, модальність, евіденційність, метафора, фреймінг);
- простежити динаміку риторичних моделей упродовж 2022–2025 рр.;
- поєднати когнітивно-дискурсивний, критичний дискурс-аналіз та контент-аналіз для комплексного вивчення медіа-текстів;

- окреслити роль американських ЗМІ у формуванні глобальної інтерпретаційної картини війни

Завдання статті. Для досягнення поставленої мети необхідно виконати такі завдання:

• Окреслити теоретичні засади дослідження прагматичних стратегій у медіадискурсі, спираючись на когнітивно-дискурсивний та критичний підходи.

• Проаналізувати корпус матеріалів (*The New York Times*, *The Washington Post*, 2022–2025 рр.) з метою виявлення ключових мовних механізмів впливу (оцінна лексика, модальність, евіденційність, метафора, фреймінг).

• Систематизувати прагматичні стратегії, що реалізуються у висвітленні російсько-української війни в американських медіа.

• Простежити динаміку риторичних моделей упродовж різних етапів війни та визначити їхню роль у формуванні інтерпретаційної картини конфлікту.

• Визначити наукову та практичну значущість отриманих результатів для розвитку когнітивної лінгвістики, прагмалінгвістики та медіалінгвістики.

Виклад основного матеріалу. Аналіз прагматичних стратегій у медійному дискурсі потребує чітко окресленої емпіричної бази та методологічного інструментарію. Саме тому на початковому етапі дослідження важливо визначити корпус текстів, критерії їх відбору та наукові підходи, що забезпечують комплексність аналізу.

Корпус і методологія дослідження. Емпіричну базу дослідження становить корпус матеріалів провідних американських медіа – *The New York Times* та *The Washington Post* – опублікованих упродовж 2022–2025 рр. До аналізу залучено тексти різних жанрів (новинні повідомлення, аналітичні статті, репортажі, редакційні колонки), що забезпечує репрезентативність корпусу та дозволяє простежити динаміку дискурсивних стратегій на різних етапах війни. Вибір саме цих видань зумовлений їхнім глобальним впливом, високим рівнем довіри аудиторії та значною роллю у формуванні міжнародного порядку денного.

Методологічну основу становить поєднання кількох підходів. По-перше, застосовано **когнітивно-дискурсивний аналіз**, який дозволяє виявити концептуальні структури та ментальні моделі, що лежать в основі медіаінтерпретацій (Lakoff, 2004; Chilton, 2004). По-друге, використано **критичний дискурс-аналіз**, спрямований на виявлення ідеологічних настанов

і владних відносин, закладених у текстах (Fairclough, 2003; van Dijk, 1998). По-третє, застосовано **контент-аналіз**, що забезпечує кількісну перевірку частотності ключових мовних маркерів та прагматичних стратегій.

Таке поєднання методів дає змогу комплексно дослідити прагматичні засоби впливу – оцінну лексику, модальність, евіденційність, метафору та фреймінг – і простежити їхню роль у формуванні інтерпретаційної картини війни в американському медіадискурсі.

Прагматичні стратегії у висвітленні війни. Оцінна лексика: Американські медіа активно застосовують емоційно забарвлену лексику для створення позитивного образу України та негативного образу Росії.

- У *The Washington Post* (лютий 2022) вторгнення Росії описано як «*a brutal and unprovoked assault on a sovereign nation*» («жорстокий і неспровокований напад на суверенну державу»), що формує різко негативний образ агресора (*The Washington Post*, 2022).

- У *The New York Times* (березень 2023) Україна названа «*a resilient democracy under siege*» («стійка демократія в облозі»), що підкреслює її позитивний образ як жертви та символу демократичних цінностей (*The New York Times*, 2023).

- Використання прикметників на кшталт *brutal, unprovoked, devastating* щодо дій Росії та *resilient, courageous, steadfast* щодо України створює чітку оцінну позицію (Fairclough, 2003; van Dijk, 1998).

Модальність. Модальні конструкції відображають ступінь упевненості журналістів та експертів у прогнозах, підкреслюють необхідність міжнародної підтримки та неминучість відповідальності Росії.

- У *The New York Times* зазначено: «*Western allies must act decisively to prevent further escalation*» (*The New York Times*, 2022). Використання *must* підкреслює категоричність вимоги.

- У *The Washington Post* читаємо: «*The West should prepare for a protracted conflict*» (*The Washington Post*, 2023). Тут *should* виражає рекомендацію та прогноз.

Такі модальні маркери виконують прагматичну функцію впливу на читача, задаючи рамку необхідності чи ймовірності (Chilton, 2004).

Евіденційність. Посилання на офіційні джерела, заяви політиків, військових експертів і міжнародних організацій підсилюють достовірність повідомлень.

- У *The Washington Post* повідомляється: «*U.S. officials said the authorization was a response to Russia's deepening reliance on North Korean support*» (*The Washington Post*, 2024).

- У *The New York Times* журналісти цитують військових експертів: «*Analysts believe Ukraine is likely to regain more territory before winter*» (*The New York Times*, 2023).

Такі стратегії створюють ефект об'єктивності та підсилюють довіру до повідомлень (Кулик, 2010; Шевченко, 2022).

Метафора. Концептуальні метафори структурують сприйняття війни, надаючи їй зрозумілих когнітивних рамок.

- У газеті *The New York Times* Україна названа «*a frontline fortress of democracy*» («форпост демократії на передовій») (*The New York Times*, 2022).

- У *The Washington Post* Росія описана як «*a ticking time bomb for global security*» («бомба уповільненої дії для світової безпеки») (*The Washington Post*, 2023).

Подібні метафори підтверджуються й у працях українських дослідників, які наголошують на ролі метафоризації у формуванні суспільних уявлень про війну (Селіванова, 2021).

Фреймінг. Американські ЗМІ послідовно застосовують фрейми, які визначають інтерпретаційні можливості читача та спрямовують його оцінки.

- У *The Washington Post* читаємо: «*Putin's war has turned millions of Ukrainians into refugees*», що актуалізує гуманітарний фрейм «жертва – агресор» (*The Washington Post*, 2023).

- У *The New York Times* війна подається у фреймі «демократія – авторитаризм»: «*The conflict has become a defining battle between democratic resilience and authoritarian aggression*» (*The New York Times*, 2024).

Українські науковці (Кулик, 2010; Масенко, 2017) підкреслюють, що саме фрейми «демократія – авторитаризм» та «жертва – агресор» є ключовими для сучасного медіадискурсу, оскільки вони формують не лише інтерпретаційні рамки, а й політичні наративи. Ці спостереження узгоджуються з класичними теоріями фреймінгу (Entman, 1993) та сучасними міжнародними дослідженнями (Huizen & Van den Bulck, 2024).

Динаміка риторичних моделей (2022–2025). На початковому етапі (лютий – березень 2022 р.) риторика американських медіа була позначена шоком і різко емоційними оцінками. У публікаціях *The Washington Post* вторгнення Росії визначалося як «*a brutal and unprovoked assault on a sovereign nation*» (*The Washington Post*, 2022), тоді як *The New York Times* наголошувала на «*a full-scale invasion that stunned the world*» (*The New York Times*, 2022). Така лексика відображала не лише фактологічний опис подій, а й емоційне ставлення до них, формуючи базовий фрейм «жертва – агресор». Як зазначають українські дослідники (Масенко, 2017; Кулик, 2010), саме цей період заклав основу для подальшої інтерпретації війни в міжнародному дискурсі.

Упродовж середини 2022 – 2023 рр. відбувається поступовий перехід від емоційної риторики до прагматичної. Якщо на початку війни домінували образи жертв і гуманітарної катастрофи, то згодом акцент змістився на стратегії підтримки України, санкційну політику та формування міжнародної коаліції. У *The New York Times* з'являються формулювання на кшталт «*the necessity of sustained Western support*» (*The New York Times*, 2023), тоді як *The Washington Post* наголошує, що «*the West should prepare for a protracted conflict*» (*The Washington Post*, 2023). Таким чином, дискурс набуває більшої раціоналізації: поряд із моральними аргументами активно використовуються економічні та геополітичні. Українські науковці (Селіванова, 2021) підкреслюють, що саме на цьому етапі відбувається інституціоналізація дискурсу, коли медійні тексти починають виконувати функцію легітимації політичних рішень.

У 2024–2025 рр. риторика американських медіа переходить до стратегічного осмислення війни та її довгострокових наслідків. У *The Washington Post* дедалі частіше з'являються матеріали про «*the long-term consequences for global security*» та «*reshaping the international order*» (*The Washington Post*, 2024–2025). *The New York Times* у цей період акцентує на цивілізаційному вимірі конфлікту, зазначаючи, що «*the conflict has become a defining battle between democratic resilience and*

authoritarian aggression» (*The New York Times*, 2024). Риторика стабілізується: ключові фрейми «демократія – авторитаризм» та «жертва – агресор» залишаються незмінними, але доповнюються темами відбудови, глобальної безпеки та нової архітектури міжнародних відносин.

Роль американських медіа у глобальному дискурсі. Американські засоби масової інформації традиційно відіграють центральну роль у формуванні глобального інформаційного порядку денного, оскільки саме через їхні публікації здійснюється трансляція ідеологічних, культурних та політичних смислів на міжнародному рівні (van Dijk, 2008). Вплив таких видань, як *The New York Times* та *The Washington Post*, виходить за межі внутрішнього американського контексту, створюючи наративи, які стають джерелом для інших західних медіа та міжнародних організацій (Entman, 1993; Huzen & Van den Bulck, 2024).

Медіа США формують не лише інформаційну, але й ціннісну інтерпретацію подій, легітимізуючи певні політичні дії та посилюючи ідеологічний дискурс демократичних цінностей (Fairclough, 2003). Як зауважує Richardson (2007), медійна риторика має подвійний характер – з одного боку, виконує інформативну функцію, а з іншого – стає інструментом переконання, що впливає на сприйняття конфліктів і визначення сторін як «жертви» або «агресора».

Згідно з Lakoff (2004), у процесі медійного осмислення війни використовуються концептуальні метафори, які впливають на когнітивне структурування дійсності. У матеріалах американських ЗМІ простежуються фрейми «опору», «боротьби за свободу» та «гуманітарної місії», що забезпечують позитивну репрезентацію України та її союзників у світовому інформаційному просторі (Entman, 1993; Chilton, 2004). Ці фрейми формують у західного читача уявлення про війну як морально поляризований конфлікт, у якому демократичні цінності протистоять авторитарній агресії.

Як зазначає Кулик (2010), саме через дискурсивні практики мас-медіа закріплюються владні відносини та структури ідеологічного впливу. У глобальному контексті американські медіа задають тон у відборі тем, фокусуючи увагу на гуманітарних і політичних аспектах війни, тоді як інші міжнародні видання часто наслідують їхню рамку подачі (Manning, 2021). Масенко (2017) підкреслює, що такі медійні інтерпретації сприяють формуванню міжнародного іміджу держави, який стає важливою складовою політичної комунікації. Таким чином, роль американських ЗМІ полягає не лише у висвітленні подій, а й у визначенні комунікативних і ціннісних орієнтирів глобального дискурсу.

Узагальнення результатів аналізу. Проведений аналіз засвідчує, що американські засоби масової інформації – насамперед *The New York Times* і *The Washington Post* – відіграють ключову роль у глобальному формуванні уявлень про російсько-українську війну. Медіадискурс цих видань реалізує комплекс прагматичних стратегій, спрямованих на вплив на читачьке сприйняття, емоційну оцінку подій і легітимацію певних політичних позицій. Основу таких стратегій становлять засоби оцінності, модальності, евіденційності та метафоризації, що забезпечують виразне моделювання позиції адресанта (Fairclough, 2003).

У досліджених матеріалах виявлено три домінуючі фрейми: «агресія», «опір» і «гуманітарна криза», які визначають структуру глобального дискурсу війни. Фрейм «агресія» спрямований на чітке маркування сторін конфлікту, фрейм «опір» – на формування позитивної ідентичності України як держави, що бореться за свободу, тоді як фрейм «гуманітарна криза» виконує функцію емпатичного залучення міжнародної спільноти (Entman, 1993; Lakoff, 2004). Комбінація цих фреймів створює когнітивно-дискурсивну модель, у межах якої війна постає не лише як геополітичний конфлікт, а й як морально зумовлене протистояння цінностей – демократичних і авторитарних.

Застосування когнітивно-дискурсивного підходу дало змогу простежити, як прагматичні стратегії функціонують на різних рівнях медійного тексту – від заголовків до аналітичних матеріалів. Зокрема, спостерігається системне використання метафоричних структур типу «*Ukraine stands firm*», «*democracy under fire*», які підтримують фрейм опору (Chilton, 2004; Kövessés, 2002), а також оцінних конструкцій, що підсилюють емоційно-психологічний ефект повідомлення. Виявлено також тенденцію до посилення евіденційних стратегій, зокрема посилення на офіційні джерела, що підвищує рівень довіри до поданої інформації (van Dijk, 2008).

Отже, американський медіадискурс виконує не лише інформативну, а й інтерпретаційну функцію, формуючи когнітивні схеми сприйняття війни в міжнародному контексті. Поєднання критичного, когнітивного та прагматичного підходів довело, що мова медіа є інструментом не лише репрезентації, а й конструювання соціальної реальності (Кулик, 2010; Масенко, 2017). Отримані результати підтверджують, що стратегічне використання мовних засобів у західних ЗМІ суттєво впливає на процес легітимації політичних рішень і формування суспільних настроїв у глобальному вимірі.

Висновки. Проведене дослідження дало змогу визначити ключові прагматичні стратегії, які реалізуються в американському медіадискурсі під час висвітлення російсько-української війни. У результаті аналізу публікацій *The New York Times* та *The Washington Post* виявлено, що мовна репрезентація подій у цих виданнях ґрунтується на поєднанні когнітивних і прагматичних механізмів, спрямованих на формування цілісної інтерпретаційної рамки конфлікту. Основними з них виступають стратегії інформування, переконання та емоційної мобілізації, які реалізуються через оцінну лексику, модальність, евіденційність і метафоричні структури (Fairclough, 2003; Lakoff, 2004; Richardson, 2007).

Дослідження доводить, що американські медіа не лише фіксують перебіг подій, а й активно конструюють соціальну реальність через фрейми «агресії», «опору» та «гуманітарної кризи». Такі фрейми виконують когнітивно-дискурсивну функцію: вони структурують сприйняття війни як боротьби цінностей і створюють передумови для формування глобального наративу, у межах якого Україна постає символом демократичного опору (Entman, 1993; van Dijk, 2008).

Наукова новизна дослідження полягає у комплексному поєднанні когнітивно-дискурсивного, прагматичного та критичного аналізів для виявлення механізмів впливу американських ЗМІ на формування міжнародної інтерпретаційної картини війни. **Теоретичне значення** полягає у розвитку підходів до аналізу медіадискурсу через інтеграцію когнітивної та прагмалінгвістичної перспектив. **Практична цінність** результатів виявляється у можливості їх застосування для подальших досліджень політичної комунікації, перекладознавства, а також у навчальних курсах з медіалінгвістики, когнітивної лінгвістики та аналізу дискурсу.

Таким чином, американський медіадискурс функціонує як потужний інструмент глобальної комунікації, що не лише відображає події, а й активно формує смислову картину сучасного світу. Розкриття прагматичних стратегій у його структурі

сприяє глибшому розумінню мовної природи впливу, а також відкриває перспективи подальших досліджень у напрямі порівняльного аналізу медіадискурсів різних країн у контексті воєнної комунікації.

Література:

1. Кулик В. Дискурс українських медіа: ідеологія, ідентичність, влада. – Київ : Критика, 2010. – 312 с.
2. Масенко Л. Мова і суспільство: соціолінгвістичні нариси. – Київ : КМ Академія, 2017. – 264 с.
3. Селіванова О. Сучасна лінгвістика: напрями та проблеми. – Полтава : Довкілля-К, 2021. – 712 с.
4. Chilton P. *Analysing Political Discourse: Theory and Practice*. – London : Routledge, 2004. – 298 p.
5. Entman R. M. Framing: Toward Clarification of a Fractured Paradigm. *Journal of Communication*. 1993. Vol. 43, No. 4. P. 51–58.
6. Fairclough N. *Analysing Discourse: Textual Analysis for Social Research*. – London : Routledge, 2003. – 270 p.
7. Hyzen A., Van den Bulck H. Propaganda strategies in American media discourse. *Journal of Media and Communication*. 2024. Vol. 29, No. 2. P. 145–163.
8. Kushneruk S., Kurochkina I. Cognitive-discursive analysis of information warfare. *Journal of Language and Politics*. 2020. Vol. 19, No. 3. P. 412–430.
9. Lakoff G. *Don't Think of an Elephant! Know Your Values and Frame the Debate*. – Chicago : University of Chicago Press, 2004. – 214 p.
10. Ononiwu C. Ideological stereotypes in Western discourse on Ukraine. *Discourse & Society*. 2023. Vol. 34, No. 1. P. 23–40.
11. Shevchenko A. Multimodal strategies in American media coverage of the war in Ukraine. *Media Studies Quarterly*. 2022. Vol. 14, No. 2. P. 77–95.
12. van Dijk T. A. *Ideology: A Multidisciplinary Approach*. – London : Sage, 1998. – 356 p.
13. The New York Times. Articles on the Russian-Ukrainian war (2022–2025). URL: <https://www.nytimes.com> (дата звернення: 24.09.2025).
14. The Washington Post. Articles on the Russian-Ukrainian war (2022–2025). URL: <https://www.washingtonpost.com> (дата звернення: 25.09.2025).

References:

1. Chilton, P. (2004). *Analysing Political Discourse: Theory and Practice*. London: Routledge.
2. Entman, R. M. (1993). Framing: Toward Clarification of a Fractured Paradigm. *Journal of Communication*, 43(4), 51–58.
3. Fairclough, N. (2003). *Analysing Discourse: Textual Analysis for Social Research*. London: Routledge.
4. Hyzen, A., & Van den Bulck, H. (2024). Propaganda strategies in American media discourse. *Journal of Media and Communication*, 29(2), 145–163.
5. Kulyk, V. (2010). *Dyskurs ukraïnskykh media: ideolohiia, identychnist, vlada* [Ukrainian Media Discourse: Ideology, Identity, Power]. Kyiv: Krytyka.
6. Kushneruk, S., & Kurochkina, I. (2020). Cognitive-discursive analysis of information warfare. *Journal of Language and Politics*, 19(3), 412–430.
7. Lakoff, G. (2004). *Don't Think of an Elephant! Know Your Values and Frame the Debate*. Chicago: University of Chicago Press.
8. Masenko, L. (2017). *Mova i suspilstvo: sotsiolinhvistychni narisy* [Language and Society: Sociolinguistic Essays]. Kyiv: KМ Akademiia.
9. Ononiwu, C. (2023). Ideological stereotypes in Western discourse on Ukraine. *Discourse & Society*, 34(1), 23–40.
10. Selivanova, O. (2021). *Suchasna lnhvistyka: napriamy ta problemy* [Modern Linguistics: Directions and Problems]. Poltava: Dovkillia-K.
11. Shevchenko, A. (2022). Multimodal strategies in American media coverage of the war in Ukraine. *Media Studies Quarterly*, 14(2), 77–95.
12. van Dijk, T. A. (1998). *Ideology: A Multidisciplinary Approach*. London: Sage.
13. The New York Times. (2022–2025). Articles on the Russian-Ukrainian war. Retrieved September 24, 2025, from <https://www.nytimes.com>
14. The Washington Post. (2022–2025). Articles on the Russian-Ukrainian war. Retrieved September 25, 2025, from <https://www.washingtonpost.com>